

Indtægt af fulde 400 Rd., pleie at betale 2 Rd. i Skat, og de, der have 500 Rd., pleie at betale 4 Rd. i Skat. Det vil altså ses, at Enhver, som ikke her i Kjøbenhavn har en Skatteindtægt af 500 Rd., efter Reglerne for Paaligning af kommunal Indkomstskat ikke har Valgret til den ene Del af Kommunalbestyrelsen, nemlig til Borgerrepræsentationen. Vort Forslag gaar nu ud paa, at enhver Skatteyder, der svarer Indkomstskat, skal have Ret til at deltage i Valget. Hvilken Forskjel vil dette nu gjøre med Hensyn til det Bestaaende? Efter det sidst affattede Regnskab for Staden Kjøbenhavn var der noget over 18,000 Skatteydere, som svarede Indkomstskat, men blandt disse var der 5 à 6000, som ikke svarede 4 Rd. i Skat. Nu er der jo forskjellige Bestemmelser, som kunde influere paa disse Tal, saa at man ikke ganske kan sætte dem i Forhold til hinanden. Smidlertid tror jeg ikke, at man vil komme Sandheden meget fjern ved at gjøre det, og vort Forslag vil da give 5 à 6000 Skatteydere i Kjøbenhavn, som nu ved den bestaaende Lovgivning ere udelukkede fra at komme i Betragtning, saavel Valgret som Valgbarhed. Ved Siden heraf kan jeg gjøre en anden Betragtning gjældende. Skatteoven af 19de Februar 1861, som jeg før nævnte, siger i sin Slutningsbestemmelse, at de i Loven omhandlede Regler for Skattepaaligningen skulle revideres inden Udgangen af — saavidt jeg erindrer — det Finantsaar, der ender den 1ste April 1864. Men ere de nu reviderede? Nei! Regjeringen har saavidt mig bekendt forelagt et Lovforslag om denne Sag, men da dette Lovforslag ikke blev modtaget med den Opmærksomhed, som Regjeringen havde tænkt, — eller hvorledes det nu var — har man lagt denne Sag tilside. Jeg forstaar ikke, hvad disse Revisionsparagraffer i Lovene skulle til, naar man saaledes kan stubbe dem tilside, som om de overhovedet slet ikke eksisterede. Jeg kan ikke forstaa rettere, end at en saadan Bestemmelse om Revision i en Skattelov eller hvilkensomhelst anden Lov ialtfald med Nødvendighed kræver, at Regjeringen hvert Aar, indtil en ny Lov bliver givet eller den gamle Lov paany stadfæstet, maa fremkomme med et Forslag til Re-

vision. Naar nu et saadant Forslag forelaa om Revision med Hensyn til dette Forhold, der dog formentlig turde have megen Betydning, saa er det jo dog muligt, at man vilde træffe andre Bestemmelser med Hensyn til Skattepaaligning. Det er ikke vist, at man blev staaende derved, at Enhver, der har indtil 400 Rd.s Indtægt, skulde være frit for Skat, idet der blandt disse kunde findes Mange, som fuldt saa vel kunde betale Skat som de, der have noget mere i Indtægt, og i dette Tilfælde bliver jo den almindelige Valgret efter vort Forslag udstrakt til flere end de af mig nævnte. Men selv om vi blive staaende derved, tror jeg dog, at de Vedkommende, der nu ere stude ud fra at have Andel i Borgerrepræsentationens Sammensætning, ville yde et saadant Forslag Anerkjendelse, navnlig naar man ser hen til, hvor mange Borgere og Næringsdrivende i Kjøbenhavn det vil komme til at gjælde.

Som jeg bemærkede ved Forslagets Indbringelse, har man iaar forladt Bestemmelserne om Forholdstalsvalg. Disse Bestemmelser bleve ifjor ikke modtagne med Paaskjønneelse fra den Side, til hvilken man havde troet at gjøre Indvømmelser ved disse Bestemmelser. Der blev derimod af den høitærede Indenrigsminister ved Forhandlingen om hans tidligere Stilling til et andet Forslag — hvad jeg senere skal komme tilbage til — antydet, at der var den væsentlige Forskjel mellem Forslaget 1863 og det Forslag, som da forelaa, at der der ikke indeholdtes nogen Valgbarhedsceusus, og det blev da gjort gjældende, saavel af mig som af Andre, at, naar der ikke var Andet i veien, vilde vi nok kunne komme til en Overenskomst, hvorfor vi ogsaa iaar have gjort den Forandring at forlade Forholdstalsvalgene og tilbyde en Valgbarhedsceusus.

Valgbarhedsceususet er, som det vil ses, med Hensyn til Sogneraadet og Amtsraadet og Byraadet ansat for det mindre Antal af disse Myndigheders Vedkommende; hvad derimod Kjøbenhavns Borgerrepræsentation angaar, har man ikke fundet det fornødent at optage en Bestemmelse om Valgbarhedsceusus paa dette Omraade, fordi Kommunalbestyrelsen bestaar af 2 saa godt som selvstændige Kamre.